

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

13 octobre 2010

PROPOSITION DE LOI

modifiant le Code judiciaire
en ce qui concerne les cours d'assises (II)

AMENDEMENTS

N° 1 DE M. TERWINGEN ET MME BECQ

Art. 6 (*nouveau*)

Ajouter un article 6 rédigé comme suit:

"Art. 6. L'article 409 du Code d'instruction criminelle est abrogé."

JUSTIFICATION

Le Juristenkrant du 15 septembre indique notamment que l'article 410 du Code d'instruction criminelle contredit son article 409. "Selon le nouvel article 410 du Code d'instruction criminelle, le parquet général peut toujours interjeter appel d'un acquittement en assises tandis que son article 409 ne le permet pas." (traduction) Les auteurs proposent dès lors d'abroger l'article 409 du Code d'instruction criminelle.

Document précédent:

Doc 53 **0253/ (S.E. 2010):**
001: Proposition de loi de M. Terwingen et consorts.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

13 oktober 2010

WETSVOORSTEL

tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek
wat betreft de hoven van assisen (II)

AMENDEMENTEN

Nr. 1 VAN DE HEER TERWINGEN EN MEVROUW BECQ

Art. 6 (*nieuw*)

Een artikel 6 invoegen, luidend als volgt:

"Art. 6. Artikel 409 van het Wetboek van strafvordering wordt opgeheven."

VERANTWOORDING

In de Juristenkrant van 15 september wordt ondermeer aangegeven dat artikel 410 en artikel 409 van het Wetboek van Strafvordering elkaar tegen spreken. "Volgens het nieuwe artikel 410 van het wetboek van Strafvordering mag het parket-generaal altijd in beroep gaan tegen een vrijspraak op assisen, volgens artikel 409 niet". Indieners stellen derhalve voor om artikel 409 van het wetboek van Strafvordering op te heffen.

Voorgaand document:

Doc 53 **0253/ (B.Z. 2010):**
001: Wetsvoorstel van de heer Terwingen c.s.

0356

“Art. 409. Dans le cas d’acquittement de l’accusé, l’annulation de l’ordonnance qui l’aura prononcé, et de ce qui l’aura précédée, ne pourra être poursuivie par le ministère public que dans l’intérêt de la loi et sans préjudicier à la partie acquittée.

Art. 410. Lorsque la nullité procédera de ce que l’arrêt aura prononcé une peine autre que celle appliquée par la loi à la nature du crime, l’annulation de l’arrêt pourra être poursuivie tant par le ministère public que par la partie condamnée.

La même action appartiendra au ministère public contre les arrêts d’acquittement et d’absolution mentionnés en l’article 342.”.

N° 2 DE M. TERWINGEN ET MME BECQ

Art. 2/1 (*nouveau*)

Insérer un article 2/1, rédigé comme suit:

“Art. 2/1. L’article 56 du Code pénal, modifié par la loi du 9 avril 1930, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“En aucun cas, la peine visée aux alinéas 1er et 2 ne peut excéder vingt années d’emprisonnement ou trois cent heures de peine de travail”.”.

JUSTIFICATION

Le Juristenkrant du 15 septembre souligne notamment que les peines que le juge correctionnel peut infliger pour tentative de meurtre posent problème: “Pour les récidivistes, ces peines peuvent être supérieures à celles que peut infliger la Cour d’assises, alors que les assises jugent tout de même des infractions bien plus graves. Une personne qui commet pour la deuxième fois une tentative de meurtre peut se voir infliger une peine de 40 ans par le juge correctionnel, contre 30 ans seulement par la Cour d’assises” (traduction).

En cas de concours de plusieurs délits (crimes correctionnalisés), la peine d’emprisonnement ne peut toutefois excéder vingt ans, car l’article 60 du Code pénal n’a pas été modifié (voir aussi K. DEFOORT, “De wet van 21 december 2009 tot hervorming van het hof van assisen: enkele veranderingen in de praktijk”, T. Strafr. 2010/1, p. 19).

“Art. 60. En cas de concours de plusieurs délits, les peines seront cumulées sans qu’elles puissent néanmoins excéder le double du maximum de la peine la plus forte. En aucun cas, cette peine ne peut excéder vingt années d’emprisonnement (ou trois cent heures de peine de travail)”.

“Art. 409. Wanneer de beschuldigde wordt vrijgesproken, kan het openbaar ministerie de vernietiging van de beschikking van vrijspraak en van hetgeen daaraan is voorafgegaan slechts vorderen in het belang van de wet en zonder nadeel voor de vrijgesproken partij.

Art. 410. Wanneer de nietigheid hieruit volgt dat het arrest op de misdaad een andere straf heeft toegepast dan die welke de wet op zodanige misdaad stelt, kan zowel het openbaar ministerie als de veroordeelde partij de vernietiging van het arrest vorderen.

Deszelfde vordering behoort aan het openbaar ministerie tegen de arresten van vrijspraak en van ontslag van rechtsvervolging, in artikel 342 vermeld.”.

Nr. 2 VAN DE HEER TERWINGEN EN MEVROUW BECQ

Art. 2/1 (*nieuw*)

Een artikel 2/1 invoegen, luidend als volgt:

“Art. 2/1. Artikel 56 van het Strafwetboek, gewijzigd bij de wet van 9 april 1930, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“In geen enkel geval mag de straf zoals bedoeld in het eerste en tweede lid, twintig jaar gevangenisstraf of driehonderd uren werkstraf te boven gaan”.”.

VERANTWOORDING

In de Juristenkrant van 15 september wordt ondermeer aangehaald dat er problemen zijn bij de straffen die de correctionele rechter kan opleggen voor pogingen tot moord. “Voor recidivisten kunnen die straffen hoger zijn dan wat het Assisenhof kan geven, terwijl assisen toch voor veel zwaardere misdrijven geldt. Iemand die voor de tweede keer een poging tot moord pleegt, kan van de correctionele rechter 40 jaar cel krijgen, maar van het Assisenhof maar 30 jaar”.

Bij samenloop van verscheidene wanbedrijven (gecorrectionaliseerde misdaden) mag de gevangenisstraf evenwel twintig jaar niet te boven gaan omdat artikel 60 van het Strafwetboek niet werd gewijzigd (zie ook K. DEFOORT, “De wet van 21 december 2009 tot hervorming van het hof van assisen: enkele veranderingen in de praktijk”, T. Strafr. 2010/1, p. 19).

“Art. 60. Bij samenloop van verscheidene wanbedrijven worden alle straffen samen opgelegd, zonder dat zij evenwel het dubbele van het maximum van de zwaarste straf te boven mogen gaan. In geen enkel geval mag die straf twintig jaar gevangenisstraf (of driehonderd uren werkstraf) te boven gaan”.

N° 3 DE M. TERWINGEN ET MME BECQ

Nr. 3 VAN DE HEER TERWINGEN EN MEVROUW BECQ

Intitulé

Opschrift

Remplacer l'intitulé par ce qui suit:

“Proposition de loi modifiant l’article 2 de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes, l’article 409 du Code d’instruction criminelle et les articles 56, 347bis, 473 et 477sexies du Code pénal”.

Het opschrift vervangen door wat volgt:

“Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 2 van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden, artikel 409 van het Wetboek van Strafvordering, de artikelen 56, 347bis, 473 en 477sexies van het Strafwetboek”.

Raf TERWINGEN (CD&V)
Sonja BECQ (CD&V)